

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸ਼ਬਦ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦ ਅਰਥ ਪ੍ਰਬੰਧ

ਵਕਤਾ:
ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ
ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ
ਖਾਲਸਾ
ਭਿੰਡਰਾਂਵਾਲੇ

ਲੇਖਕ :
ਗਿਆਨੀ
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਜੀ
'ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ'

ਲਿਖਾਰੀ
ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

Introduction

This PDF contains the handwritten notes of Giani Pritam Singh Ji while he was studying under the tutelage of Sant Giani Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindranwale. This PDF contains notes of arth (meaning of Gurbani) written during the katha of Shabad Hazare Patshahi 10. This was written by Giani Pritam Singh Ji in 1962, during the Katha of Sri Dasam Granth Sahib Ji by Sant Giani Gurbachan Singh Ji Bhindranwale in Pind Vadda Rajoana. It is a wealth of spiritual knowledge, so please read it yourself and share with others. For more books, audio and video of Giani Pritam Singh Ji and Damdami Taksal visit our facebook page:

www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ

ਗਿਆਨੀ ਧੀਤਮ ਸਿੰਘ

ਲਿਖਾਰੀ ਜਥਾ ਭਿੰਡਰਾਂ

ਨੋਟ- ਇਸ ਰਾਖੀ ਵਿਚ - 1- ¹⁻³⁸⁸⁸ ਜਾਪੁ ਸਾਹਿਬ, ਏਕੀ ਗਗ, ² ਭੈਰਵੀ, ਤਿਲਕ ਗਗਤ ਬਾਈ, ਸੂਰੀ ਗਗਦੇ ਕੁਪਸਬਦ 125
 ਸੂਰੀ ਗਗ ਆਰੰਭੇ ਤੋਂ ੭ ਕਟ ਤੱਕ, ਆਰੰਭੇ
 ਆਰੰਭੇ ਮੰਪੁਰਨ, ਸੂਰੀ ਦੇਵੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਦ ਕਰੇ
 ਮੁਬਰ ਹਜ਼ਾਰੇ ਪਾ: ੧੦॥

ਆਰੇ ਆਦਿ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਾਸਤੇ ਰੱਜੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਤੇ ਬੰਸਲੀਯਾ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰਸਾ-
 ਦੀ ਵਾਸਤੇ ਸਭੇ ਵਡੀਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਮਲਾਹ ਪੁਕਰੀ ਦਿਸਾਧਕਾਰ ਅਤਿਤ ਰੰਗਾ ਕਰੇ॥
 ਰਾਮ ਰਾਮ ਅਸਿ ਰਰੇ ਕੀਰਤਨ ਦੀ ਕੀ ਤਾਲਤ ਹੋਈ। ਨਾਰਦ ਦੀ, ਇੰਦ੍ਰ ਨੇ ਸੁਪਲਿਆ॥
 ਭੈਯ ਕਰੇਯ ਕਰਕੇ ਦੁਰਬਾਸਾ ਦੀ ਨਿਰਾਦ੍ਰੀ ਰੋਈ। ਹੋਰਾ ਜਾਂਚਲੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਸਿਰ
 ਚਪੰਛੀਆਂ ਮਾਲਬੂ ਪਾਂਏ ਹੋਰਾਰ ਹੋਰ ਤੇ ਉਤ ਗਏ॥ ਵਾ ਬਗਦਾਨੁ ਰਿਖੀਤੇ
 ਸੋਧਕ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਹੋਰਾਰ ਕਰਕੇ ਉਤੇ॥ ਲੋਕ ਲੋਕ ਕਰਕੇ ਵਿਸਵਾਸਿਤੁ ਸੁਰਬ ਇਕੇ ਬਾਗ
 ਪੁਟਣਾ ਫਿਰਿਆ॥ ਹਠ ਪਰਾਤੇ ਉਲਟਾ ਹਨ॥ ਮੰਨ ਨ ਮੰਨ ਕਰਕੇ ਵਸਿਸਟੇ
 ਸੰਪਤ ਸਾਰਾ ਤੇ ਬਿਸਾਸਾ ਤੇ ਸਤਲਜ ਚ ਦੁਬਧ ਲਗਾ ਸੀ॥ ਦਿਨਾਂ ਮੀਰਾਧੁ
 ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਨਾ ਮਿਲੇ ਪੁਰਾ ਕਰੇ॥ ਤਬਦੀ ਆਤਮਾ ਤਰਕਰੇ ਸਰਬ ਕਾ ਆਪਣਾ
 ਆਪ ਰੂਪ॥ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਰਹ ਪਾਵੈ- ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਆ ਲਵੇਂਗਾ॥

੬ ਰਾਮਕਲੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ੧੦੬

ਗੁਰਾਂ ਵੇਲੇ ਜੋਗ ਦੀ ਬਹੁਤ ਯੋਰ ਸੀ॥ ਜੋਗ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਤੇ ਹੀ ਸੀ, ਸਿਫਤੀ, ਗੋ-
 ਰਬ, ਦਤਾ ਤੇ ਆਦਿਕ ਜੋਗਮਤ ਦੇ ਪਰਚਾਰਕ, ਪਰਗੁਰੂ ਸੀ ਦਸਦੇ ਹਰਬਿ ਤੇ
 ਗੁਰ ਸਿਖੇ ਅੰਸਾ ਜੋਗ ਰਸਾਉ ਸਨੂੰ ਰੋਕੇ॥ ਰੇ ਮਨ ਇਹ ਬਿਪ ਜੋਗ ਕਾਉ-
 ਰੇ ਸਨ ਇਸ ਬਿਧੀ ਨਾਲ ਜੋਗ ਕੀਏ ਕਰਕੇ ਜੋਗ (ਜੋਗ) ਦੇ ਲਖਣ- ਆਤਮ ਦੀ
 ਪ੍ਰਸਾਤਮ ਨੀ ਜੀਤਤੀ ਸਾਭਗਾ, ਹੁਾ ਜੋਗਾਚਿਤ ਫਿਰੀ ਨਿਰੋਪਾ॥ ਅੰਤੀ ਸਾਰ
 ਸਰ ਪਾਰਨ ਰੂਪ ਸਿੰਧੀ ਹੈ॥ ਅਕਪਟ ਰੰਗਲਾ ਕਪਰ ਤੇ ਰਹਿਤ ਵਾ ਛਲਤ ਰਹਿਤ ਹੋਰਾ
 (ਰੰਗਲਾ- ਹੁਰਰਾਈ ਮਾਲਾ ਹੈ॥) ਪਿਆਨ ਬਿਰੁਤ ਰੰਗਲਾ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਬਿਆਪਰ
 ਜਾਵੇ ਪਿਆਨ ਕਰਨਾ ਤੇ ਇਹ ਬਿਰੁਤੀ ਲੈਣਾ ਕਰੇ ਹਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਰੋਸਦੇ

ਪਿਆਰਾਂ ਹੋਇਹ ਹੀ ਬਿਰੁਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਤੀ ਗੁਰੂ ਆਤਮ ਕਸਿ ਕਰਕੀ ਮਨ ਨੂੰ ਵਸ
 ਕਰਨ ਰੂਪ ਤੁਹਤੁ ਪੁਰੀ ਵਡਾਉ॥ ਭਿਛਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰੀ ਨਾਮ ਦਾ ਆਪਰ ਰੂਪ ਬਿਸਿ
 ਮਾਮ ਲੈਣਾ ਕਰੇ॥ ਬਲੇ ਪਰਮ ਤਾਰਤੁ ਹਰਿ ਕੋ- ਵਡੀ ਤਰ ਦਾ ਦੇਰੇ ਛਾਧਾ ਹੈ
 ਜੋਤੁ ਸੁਖ ਚਰੀਏ ਸਿਧਾਨੂੰ ਜਾਹ ਲੈਣਾ ਹੈ॥ ਉਪਰੇ ਰਾਗ ਰਸਾਰੀ ਜੋ ਰਸਾਂ ਤੇ
 ਪਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਯੋਮ ਸੈਣਾ ਰੰਗੂ॥ ਛੇਰੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਹੈ॥ ਵਾ ਸ੍ਰੀ-
 ਦ ਰਸ ਪੰਚਾ ਰੰਗੀ ਹੀ ਰਾਗ ਦਾ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਹੈ॥ ਉਪਰੇ ਤਾਨ ਤਰੰਗ ਰੰਗ ਅਤਿ
 ਜੋ ਕ੍ਰਮ ਅਤਿਅਤ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਦੇਰੇ ਤਾਂਦਾਂ ਦਾ ਪੰਚਾ ਰੰਗਾ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ
 ਗੀਤ ਬੀਧੀ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਬਿਤੀ ਦਾ ਬੰਝੇ ਜਾਪਾਂ ਹੀ ਰਿਹਿਤ ਦਾ ਨਿਜਮ ਹੈ॥ ਚਰਿ
 ਚਰਿ ਰਹੇ ਦੇਵ ਦਾ ਹੁ ਮੁਨਿ ਗੰਭੀਰੇ ਗਏ ਦੇਵ ਦਾ ਨਹੁ ਆਗੇ ਵਿਸੇ ਰਸ ਮੇਲਗਾ
 ਰਹੇ ਸਨ ਇਹ ਇਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਆਕੇ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋ ਕਰੇ ਹਰ॥ ਭੀ ਭੈਣੀ ਚਾ ਖਾ ਕੇ
 ਦੇਵਤੇ ਚਕ੍ਰਤ ਰੇ ਰਹੇ॥ ਗਾਗਾ ਸੁ ਪੁਰੇ ਤੇ ਵੈਤ ਹੀ ਸੁਖਾਂ ਧੀ ਪੀਰੇ ਹੀ ਚਕ੍ਰਤ
 ਤੇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਕੋਈ ਖਾਵੇ॥ ਛਕਿ ਛਕਿ ਬਿਸੇਸ ਬਿਧਾਨੀ- ਅਕਾਸ ਛਿਕ ਬਿਸਾਨਾ ਤੇ
 ਬਿਚਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਵਤੇ ਹਰ ਹਰ ਕੇ ਵਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਰਹੇ ਹਨ॥ ਆਤਮ ਉਪਦੇਸ਼
 ਗਿਆਨ ਕਾਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਹਾ ਕੁਈ ਜੋਰ ਮਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ॥ ਭੇਸ ਮੰਤਰ ਕੀ
 ਰਤੇ ਇਕਾਸ ਸਾਦਾ ਸੰਤੋਸ਼ ਦਾ ਰਸਮ॥ ਰਾਖੇ ਮ ਅਨੁਪਾ ਜਾਏ ਰਾਖ, ਅਨੁਪਾ ਰਾਖ
 ਹਰਨੇ ਨਾਲ ਸੁਖਾਦੀ ਹਰਰਤ ਤੇ ਬਗੈਰ ਕਰੇ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ ਵੀਚਨ ਸੀਕਾਂ ਜਾਂ-
 ਸਦਾ ਹੀ ਫਿਰ (ਕਾਯਾ) ਬੁਧ ਉਜਲ ਸੇਨੇ ਹੁਤ ਕਰੇ ਰੀ॥ ਰਾਗ ਨ ਕਰਕੇ
 ਚਾਯਾ ਹੈ॥ ਬੁਧੀ ਨੂੰ ਕਾਲ ਨਹੀ ਬਿਆਪ ਸਕੇ ਗਾ॥

ਗੁਰਮਤੀ ਆ:੧੦॥ ਆਨੀ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ: (ਪਰਮ) ਜੋ ਵਡਾ ਹੈ (ਪੁਰਖ)
ਪੁਰਨ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਚਰਨੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਤ ਚਰਨ ਨਾਮ। ਕਿਸੇ ਚਰਨ ਸਬਦ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਵੇ॥ ਅਪਿਸਰਾਨ ਰੂਪ ਚਰਨ ॥ ਸੇਵਤ ਕਰਾ ਮੰਤ੍ਰਿਕਾ ਮੈਂ ਰੇਤੀਵ ਮੈਂ
ਰੂਪ ਨੀ ਚਰਿਤ ਰਿਓ ਸਤੇ ਹੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਸਚਿਤ ਹੈਂ ਆਗੇ ਕੇਵੇਂ ਸਾਂ ਸਾਵਧਾਨ
ਹੈ ਰੂਪ ਜਾਗਤਾ ਕਰੇ ਮੰਤ੍ਰਿਕੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹੋਏ ਰੂਪ ॥ ਅਰਨ ਕਰਾ ਉਪਦੇਸ਼
ਹੈ ਪਸੁ ਹੈ ਪਸੁ ਸੁਗਾ ਵਲੇ ਚੰਦੇ ਚਾਕੇ ਹੋਵੇ ਹਾਂਗੇ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ਼ ਦਿਖਾਉ
ਕਰੇ ਤੇ ਨੂੰ ਹੀ (ਪ੍ਰਬੋਧ) ਸਮਝੇ ਨਹੀਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਮਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।
ਸਿੰਥਿਤ ਕਰਾਂ ਪਰੇ ਬਿਬਿਧਨ ਕੋ ਕੀ ਬਿਬਿਧਨ ਨੂੰ ਰੋਗ ਰੂਪ ਦਿਖਾਉ ਕਰੀਆਂ
ਦਾ ਹੈ। ਹੀ ਬਿਬਿਧਨ ਰੂਪ ਸੇਤੀ ਨੂੰ ਬਿਬਾ ਰੂਪ ਪਰਤੀ ਵਿਚ ਬੀਤ ਰਿਹਾ ਹੈ (ਸਿੰਥਿਤ)
ਸੁਆਸਾ ਰੂਪ ਆਤਮੀ ਪਾਵੇ ਬਿਓ ਸਿੰਥਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਬਿਓ ਰਸਿਤਿਯਾਗੇ: ਕ-
ਦੇ ਤਾਂ ਬਿਬਿਧਨ ਦੇ ਰਸ ਨੂੰ ਤਿਆਗਣਾਂ ਕਰ। ਕੇਵਲ ਕਰਮ ਭਰਮ ਸੇਵੀ ਨਹੀਂ ਕੇਵਲ
ਕਰਮ ਜੋ ਆਨ ਕਰਨਾਂ ਬਤ ਰਖੇ ਹੀ ਸਿਤ ਰਸਿਤਾਰਿ ਰੁਰਾ ਰੂਪ ਹੀ ਆਪਣਾ ਕਰ।
ਪਰਮ ਕਰਮ ਆਨੁ ਰਾਗੇ ਪਰਮ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰਭਿਧਾਰ ਲਭਕੀਆਂ ਛੁਡੇ ਹੀਆਂ
ਆਰਿ ਵਿਚ ਲਗਾਏ ਕਰੇ॥ ਸੀਕ੍ਰਹ ਕਰੇ ਸਚਾ ਸਿਧਾਨ ਕੇ: ਸਚਾ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ ਦਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਨ ਰੂਪ ਦਿਖਤ ਕਰਨਾ ਕਰੇ॥ ਪਰਮ ਆਤਮਿ ਭਾਗੇ: ਵਡੇ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ
ਤਿਆਗਾ ਕੇ ਬਤਪੁੰ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਹੋਰ ਕਰਾ ਕਰੇ। ਵਡੇ ਪਾਪ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ
ਜਾਨਾਏ॥ ਹੀ ਚਾਰ ਰਿਹਾ ਵਿਚ। ਕਰਮ ਪ੍ਰਵੇਲੀ ਆਤਮਾ ਨਿਯਾ ਆਤੇ ਰੂਪ ਆਪ
ਨਹੀਂ ਭੇਦੇ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਰੂਪ ਕਰਮ ਸਰਨ ਦੇ ਤੇ ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਨ ਲਗ ਸਕਦੇ ਅਤੇ
ਕਾਲ ਤੇ ਹੀ ਛੁਟ ਕਰਿ ਗਏ॥ ਕਾਲ ਦੇ ਭਾਗ ਤੇ ਹੀ ਛੁਟ ਕਰਿ ਗਏ ਹੀ ਤਾਗੇ- ਤਾਗੇ-

ਜਾਉ ਗੇ॥ ਜੋ ਰੂਪ ਚਰੇ ਸਚਾ ਸਰਨ ਕੇ ਤੇ ਹੀ ਕੇ ਰਸ ਆਗੇ: ਜੋ ਰੂਪਾਂ ਪਾਪਾਂ
ਤੇ ਆਤੇ ਕਾਲ ਤੇ ਛੁਟਣਾਂ ਚੋਹੇ ਕੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਹੀ ਚੋਹੇ ਕੇ ਤਾਂ ਹੀ
ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ ਰਚ ਜਾਏ॥
ਰਾਗੇ ਸੇਰਨਿ ਆਤਮਾ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ ਤਾਂ ਤੇ ਪਰਾ ਰੂਪ ਵਾਸਰ-
ਜ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੈ॥ ਬਿਹਾਰ ਚ ਜੀਨੀ ਸੁ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈ ਲਾਜ ਰਾਗੀ ਬਿਬਿਧਨ ਤੇ ਰਬਿਧਾ
ਬਿਬਿਧਾਨ ਰੂਪ ਲਾਜ ਸਾਡੀ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਹੈ॥ ਨੀਲ ਕੰਠ ਸਿੰਧ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਸਿੰਧ
ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਹੀ ਆਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਕਲਿ ਰਹਿਤ ਹੀ ਮਾਇਆ
ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੀ ਕਾਲ ਤੇ ਗਿਆ ਹੈ ਕਾਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾ ਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ
ਹੈ॥ ਨਰਹਰਿ ਆਗਿਆਨ ਦਾ ਨਿਅਤਾ ਹੈ ਹੀ ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਹਰੇ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਰ-
ਸਿੰਧ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਨਰਾਇਣ ਨ- ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਵਿਦਿਆ ਰੂਪ ਰਾਤ
ਜਿਸ ਵਿਚ॥ ਨੀਲ ਬਾਨ ਕਨਕਾਰੀ (ਰਾਗੇ) ਨੀਲ ਬਾਨਾਂ ਕਲਕੀ ਦਾ ਹੋਵੇ ਗਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗਏ ਤੇ ਕਾਲਾ ਬਾਹੁ ਪਹਿ ਬਿਆਸੀ॥ ਤੇ ਪਾ:੧੦ ਆਗੇ ਵਾਜੇ
ਪਹਿਰਿਆ ਸੀ॥ ਕਲਾਜੁਰ ਹੋਸੀ ਕਾਲਾ ਬਾਹਾਂ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਸਮਾਧਾ॥ ਪਰਮ
ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਸੰਨਾਗੇ ਸੁਆਮੀ ਵਡਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹੀ ਪਰਮ ਅਸੂਰ ਬਿਬੁਤੀ ਹਾਲਾ ਸੁਆਮੀ
ਹੈ॥ ਪਾਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਰੂਪਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਆਗਰੀ ਸਿਰਾਗਰੀ ਹੈ। ਪੈਰੁ ਆਰਿ ਤਤਾਂ ਦਾ ਹੀ
ਆਗਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ॥ ਆਪਣਾ ਸਾਇਆ ਦਾ ਪਤੀ॥ ਮਰਾਂ ਆਤਮੀ ਛੁਡੇ ਆਤਮੀ
ਰੂਪ ਹੈ ਕਰ ਜੋਤੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ॥ ਅਸੁ ਮਰਨ ਆਨ ਸ ਪ੍ਰ ਕੈਰਥ ਦੇ ਆਨ
ਨੂੰ ਮਲ ਦੇ ਹੋਵੇ ਹੀ ਹੀ ਮਧ-ਰੋਗ ਨੂੰ ਤੇ ਆਨ ਨੂੰ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਰਿ ਰਹਿ ਆਪਾਂ ਤੇ
ਜਸਪ ਦੇ ਰੇ ਮਾਨ ਨਾ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਅਸੁ ਮਰਨੀ ਸਾਗਾ ਮਰਨੀ ਮਰਨੀ ਦੇ ਆਸੀ॥ ਨਿਰ-

ਬਿਕਾਰ-ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰਾਂ ਸੀਰਚ ਵਿਕਾਰ ਹੈ ਇਸਤ੍ਰਾਂ ਓਸਚੇ ਨਹੀਂ **ਨਿਰ-**
ਨਰ ਅਪੀ ਬਿਅਪੀ ਅਧਿਤਿਅੰ ਤਾਪਾਂ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ **ਨਿਰਾ ਬਿਨ** ਪ੍ਰਤਖੇ ਸਿਤੁ
ਰਹਿਤ ਹੈ ਵਾ ਅਵਿਦਿਆ ਰੂਪ ਨੀਚ ਰਹਿਤ ਹੈ **ਨਿਰਬਿਖ** ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੀ ਵਿ-
ਸਿਆ ਰਹਿਤ ਹੈ ਨਰਕ ਅਵਿਰ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ **ਵਿਪਾ ਸਿੰਘ**
ਵਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੀਚੂ ਹੈ **ਕਾਲ ਹੈ** ਵਰਸੀ ਤਿਨਾਂ ਕਾਲਾਂ ਦੇ ਬੰਦੂ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਅਤ੍ਰਿਅਮੀ॥
ਕ੍ਰਿਤਿ ਪ੍ਰਾਸਨਕਾਰੀ ਪੈਟੀ ਕ੍ਰਿਤ ਆਪਾਂ ਦੀ ਦਰਸਤ ਦੀ ਵਿਸੇਸ ਕਰਕੇ ਨਾਸ
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ **ਕ੍ਰਿਤਿ** ਤ੍ਰਿਸਤ੍ਰਾਂ ਹਰ ਨਾਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਅੰਗੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਾਸ ਕਰੀ
ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ **ਪ੍ਰਸੰਨ** ਪਨ-ਅਰ) ਪਨੁਖ ਅਰਤੀਰ ਹਥਾਇਤ ਧਾਰਨ
ਵਾਲੇ ਹੈ ਅਗੁਰੂ ਰੂਪ ਪਨੁਖ ਪਰਕਰੇ
ਪਿਤਾਮ ਪੀਰਤ ਵਾਲੇ **ਪਤਾਮਰ** ਪਰਤੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਸਰੇ ਪਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ
ਪਤਾਮਰ ਹਾਂਬ ਅਚਲ ਪੀਰਤ ਵਾਲਾ ਹੈ **ਅਨਿ ਬਿਕਾਰ** ਕਮ ਰੂਪ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਅਸਿਧਾਰੀ ਵਿਪਾਨ ਧਾਰੀ ਹੈ ਭਾਲੁਪ ਸੂਧ ਹੈ **ਏ** ਅਤਿ ਸ਼੍ਰੇ ਚਰਨ ਸਰਨਗਤਿ
ਗਰਿ ਗਹਿਲੁ ਉਥਾਰੀ-ਕੇਨਤੀ ਕਰਨਾ ਦੀ ਗਾਇਸੇ ਹਨ ਮੈ ਮਦੀ ਅਤ
ਵਾਲਾ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਆਪਤ **ਏ** ਸਿਧਾ ਤ੍ਰਿਸਤ੍ਰਾਂ ਮਨ ਰੂਪੀ ਹਸਤੀ ਪਰਕਰੇ
ਸੀਸਾਰ ਤੇ ਬਚਾ ਲਏ **ਏ** ਸਿਧਾ ਤ੍ਰਿਸਤ੍ਰਾਂ ਮਨ ਰੂਪੀ ਹਸਤੀ ਪਰਕਰੇ
ਹਾਰਾ ਕ੍ਰਿਪਿਆਤੁ ਪਾ:੨੦॥ ਬਿਨ ਕਰਤਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਰਤਾਰ, ਕਰਤਾਰ ਰੋਤੀ
ਰੂਪ ਤਾਰ ਪ੍ਰਾਨਬਪ ਰੂਪ ਤਾਰ ਚੇਤਨ ਸਤਾ ਰੂਪ ਤਾਰ ਧ੍ਰਾਤਾ ਰੂਪ ਤਾਰ ਸਿਸ ਧ੍ਰਮ-
ਸਰਬ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਹੈ ਓਸ ਤੇ ਬਿਨਾਂ **ਨ** ਬਿਰਤਮ ਅਨੇ ਕ੍ਰਿਤਮ ਰੀਤੀਆ ਹੈ ਬੀਆ
ਚੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ **ਹਾ** ਬਿਅਕਤੀ, ਬਿਬਿਅਾ, ਯਾਤੀ,

ਗੁਰੂ ਅਵਿਰ ਰੀਤੀਆਂ ਹਨ **ਅਵਿ** ਸਰਬਾ ਸਤੁ ਰੂਪੀ **ਅਵਿ** ਅਤ੍ਰਿਅਮੀ॥
ਅਸਿ ਅਧਿਨਾਸੀ-ਕਿਤਵੁ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਨਾਸ ਰਹਿਤ ਹੈ **ਇਹ** ਅਸੇਸਰ ਤਾਰੀ ਤਿਸ
ਅਸੇਸਰ ਹੀ ਬਪਬਰ ਰੂਪ ਜਾਪੁਦੇ ਹੈ **ਹਾ** ਅੰਗੇਸ਼ ਤੇ ਅਸੇਸਰ ਨੀ ਯਾਪੁ॥ **ਕਾ**
ਤੁਯੇ ਅਨਿਚਰਤ ਮੈ ਦਸਕ ਅਸਰ ਹਰਿ ਘਾਏ॥ ਵਿਸਨੂੰ ਸੀਸਾਰ ਚ ਆਵੇ ਕੀ
ਰੀਤਿਆ ਗੁਰੂ ਕੀ ਬਹੁ ਗਿਆ **ਏ** ੨੦ ਕੁ ਅਸਰ-ਚੇਤ ਮਾਰ ਦਿਤੇ, ਗੁਰੂ
ਵੰਦ, ਕੁੰਭ ਵੰਨ, ਹਰਨਾਖਸ, ਹਰਨਾਸ, ਕੰਸ, ਕੇਸੀ, ਮੇਘ ਨਾਥ, ਚੰਡੂਰ,
ਚੰਡ, ਅਵਿਰ ਮਾਰਕੇ॥ **ਅਪਿਰ** ਪ੍ਰਪੰਚ ਦਿਖਾਇ ਸਤਨ ਕਰ-ਬ-ਕਰਤਾ ਕੁਧ
ਦਿਖਾ ਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਾਇਆ॥ ਫਲ ਵੀਤਾ ਪਰਿਯਾ ਵਿਸਨੂੰ ਆਪ ਹੀ
ਅਸਰੀਤ ਅਵਤਾਰ ਬਪੁਰੇ ਬੇਦਾ ਓ ਤੇ ਉਲਟ ਮਾਰਗ ਵਿਚ ਯਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਫੇਰ
ਓਰੇ ਆਪ ਸਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੇ ਓਨਾਂ ਦਾ ਘੰਡਨ ਵੀਤਾ ਤੇ ਬੇਦਾ ਦੀ ਮੁਯਸਾ
ਬਧੀ॥ **ਉਤਨ** ਗੜ੍ਹਨ ਸਮਰਥ ਸਦਾ ਧ੍ਰੁਤੁ, ਜੇਹੜਾ ਧ੍ਰੁਤੁ ਹੋਨਾ ਨੂੰ ਰਾਗੁ ਵਾਲਾ
ਤੇ ਘੜਨ ਵਾਲਾ ਓਹ ਸਮਰਥ ਧ੍ਰੁਤੁ ਹੈ **ਵਿਸ** ਭਾਤਿ ਗਿਨਾਯੇ-ਓਹ ਵਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ
ਗਿਨੁਤੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ॥ **ਤਾਤੇ** ਸਰਬ ਕਾਲਕੇ ਅਸਿ ਕੇ ਆਇ
ਬਚਾਇ **ਨ** **ਅਮੇ** ਇਸ ਕਰਕੇ ਤੇ ਸਾਵਿਯਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਸੇਸਰ ਹੈ ਓਸ
ਦੀ ਮੰਤ੍ਰ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਹਾਰ ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਕਿਹੋ ਬਚੇਗੀ॥ **ਹਾ**-ਜੇ ਸਧ ਸੂਧ ਅਸੇਸਰ ਹੈ ਓਸ ਵਿਚ ਸਰਬ ਸਰਨ ਚ ਕਰਨਾਂ
ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਰਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਚ ਹੀ ਸਰਬਿਛੁ ਹੈ॥ **ਕੈਸੇ** ਤੇਰਿ ਤਾਰ ਹੈ ਸੁਨਿ ਭਜ ਆਪੁ
ਬਿਰਿ ਭਵਸਾਗਰ ਦੇ ਭਜ-ਸੁਰਬ ਓਹ ਕੈਸੇ ਬਿਸਰ ਬਿਸਰ ਅਵਿਤੁ ਗੁਨੀ ਬਚਾ ਸਕ-
ਦਾ ਹੈ ਓਹ ਤਾ ਆਪ ਸੀਸਾਰ ਸਭਾਰ ਚ ਭੁਖੇ ਹੈ॥ **ਕਾਲ** ਵਾਸਤੇ ਤਬ ਹੀ, ਗਰੇ ਸਰਨਿ

3. * જેર પુરના ગઠ ગઠ ફાટીને ડરપિ પિચાના ત્રીજા પાંદે.

ਪਸਾਰ ਦੇਂਦੇ ਦੇਹ ਦਿਸਾ ਉਤ੍ਰੁ ਚਖਦੁ - ਦਿਸਾ, ਮੈਂ ਰਤ, ਵਾਇਵੁ ਹੀ ਸਾਨ, ਅਰਨ
 ਵੈਦੁ ਪਸਾਰੀ ਪੰਚਾਂਤਰਾਂ ਵਾਇਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ॥ **ਕੈਨ ਉਪਸਾ** **ਕੈਨ** ਹਿੰਗ ਵੈਲੀ
 ਦਿਸਦੀ ਉਪਸਾ ਹੈ॥ **ਮੁਖ ਲੇਤੁ ਨਮਿ ਮੁਕਾ ਰਿ॥** ਤੇ ਮੁਖੀ ਮੁਕਾਨੀ ਅਪਦਿ ਕਰਿ
 ਉਚਾਰੇ ਹੈ॥ **ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਹੁਲ ਆ: ੧੦ ਪ੍ਰਸਨ:** - ਕੋਰੀ ਉਹ ਮਨੁਖਾਂ ਤੇ॥
 ਉ: - ਉਹ ਮਨੁਖ ਵਿਸਤ੍ਰਾਂ ਹੈ॥ **ਮੇਕਿਸ ਮਾਨਸ ਰੁਖ ਕਰਾਏ:** ਤੇ ਮਨੁਖ ਕਰਿਦਾ ਹੈ
 ਹਿੰਗ ਵੈਲੀ ਦਿਸਦੀ ਉਪਸਾ ਹੈ॥ **ਸਿਪ ਸਮਾਪਿ ਸਾਪ ਕਰਹਾਰੇ ਕਿਉ ਹੈ ਨ ਦੇਖਨ ਧਾਏ**
 ਦਰਸਿਪ ਸਮਾਪੀ ਮਾਲਾਵੇ ਤੇ ਸਾਪ ਵੀ ਸਮਾਪੀ ਮਾਲਾਵੇ ਹਰੇ ਉਹ ਸਿਪ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਦੇਖਦਾਂ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ **ਕਿ ਨਾਰਦ ਬਿਆਸ ਪਰਾਸਰ ਧੂਮ ਹੈ, ਪਿਆਹੁਤ ਪਿਆ**
ਨ ਲਗਾਏ: ਨਾਰਦ - ਹੀ ਧੂਮ ਰਚਾ ਧੂਤ ਬਿਆਸ ਤੇ ਧਰਮਸਰ ਮਾਪ ਤੇ ਧੂ
 ਪਿਆਰੇ ਹੈ ਧਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਨਹੀ ਮਿਦਾ॥ **ਪਿਆਰ ਮਾਸ ਧਾਤੁ ਫਲੇ ਤੇ ਤਿਆਰੀ**
 ਰਚਾਤੀ ਹੈ ਸਤ ਨੇਤਰ ਕਰਕੇ ਕਰਿਦੇ ਹਨ॥ **ਮੁਛਮਤੇ ਮੁਛਮ ਕਰੀਨੇ** - ਸੇਖ ਸਮਿਦੀ
 ਨਾਲ ਦੇਖਦੁ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਮੁਖਮਤੇ ਮੁਖਮ ਕਰਕੇ ਭਾਏ ਹਨ ਧੂਮ ਧੂਤੇ ਤ੍ਰਿਸਰੇ ਧੂਤੇ
 ਵੀ ਮਾਹੁਣੀ ਮੁਖਮਤੇ॥ **ਵਿਪਨ ਵਿਪ ਬਤਾਏ:** ਸਕੂਲ ਵਿਪਦੀ ਨਾਲ ਦੇਖਦੁ ਵਾਲਿਆਂ
 ਨੇ ਵਡੇ ਤੇ ਵਡੇ ਕਰਕੇ ਕਥਾ ਕੀਤੇ ਹਨ ਪਰਤੀ ਤੇ ਧਾਈ ਤਿਆਰ ਧਾਈ ਤੇ
 ਗਾਨ ਦੇਤੇ ਹਨਾ ਦੇਤੇ ਮਕਾਸਰ ਧੂਤ੍ਰਿਤੀ ਮਾਸਿ ਤੇ ਧਰੇ ਵਡੇ॥ **ਰੂਮ ਅਕਾਸ ਧ**
ਤਲ ਸਤੈ ਸਮਿ - ਵੇਕ ਮਾਨੇਕ ਸਦਾਏਂ ਹੈ ਕਿਉਂਤਿ ਗਵਿਗ ਸਿਸਰੇ ਰੂਮ ਮਕਾਸ ਧਤ
 ਲ ਸਤੈ ਸਮਿ (ਸਮਿ) ਸਜਾਏ ਹਨ ਦਿਵਨ ਮਾਨੇਕ ਰੂਪ ਸਦਾ ਰਿਗ ਹੈ॥ **ਮੇਨਰ**
ਕਾਠ ਫਾਸਤੇ ਬਾਏ - ਉਹ ਕਾਠ ਦੀ ਫਾਸਤੀ ਤੇ ਬਠ ਕਾਏ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਸਰ
 ਨ ਰਾਏ ਹਨ॥ **ਦਿਹ ਨਾਨਾ ਸੰਪਤ ਉਪਾਸਨਾ** - ਚੰਡਨ ਕੀਰੀਆਂ ਹਨ॥

[illegible]

ਗੁਰੂ ਜੀ
14-

For more books, audio
and video of Giani
Pritam Singh Ji and
Damdami Taksal visit our
facebook page:

[www.facebook.com/
gianipritamsinghjilikhari](http://www.facebook.com/gianipritamsinghjilikhari)